

Gereksiz Gözlüklerden Kurtulmamız Lazım!

Biz Müslümanlar, aynı anda bir sürü gözlük takmaya çalışıyoruz!

Taktığımız her bir gözlük hayatımızdan bazı renkleri, ışıkları, duyguları alıp götürüyor. Bakış açımızı daraltıyor, gözlerimizdeki perde sayısını arttırarak, gözden - gönüle doğrudan bağlantıyı da engelliyor.

Halbuki, sadece İslam gözlüğü her ihtiyacımıza kafidir, Allah'ın izniyle. Bizi her türlü zararlı ışıklardan ve gereksiz görüntülerden korur. Renklerin en güzel derinliğini de gösterir.

Hayata İslam gözlüğüyle bakmaya başladığımızda; sevginin ve merhametin, iyiliğin ve cömertliğin, şuurun ve ferasetin huzurlu bahçelerinde gezinebiliriz. Ruhumuza, dünyada cenneti yaşatabiliriz.

Sadece İslam gözlüğü her şeye yeter! Sakın ola, önce insan gözlüğü lazım demeyin! Haşa, Rabbimize eksiklik izafe etmiş olursunuz. Çünkü O, *"Kim bir kimseyi öldürürse bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir can kurtarırsa bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur"* (Maide 32) buyurarak, insana verilen değeri en üst noktaya çıkarmış zaten! İnsan demiş Rabbimiz, Müslümanlar diye sınırlamamış!

Sevgili Peygamberimizde (s.a.s.) *"İnsanların hayırlısı, insanlara faydalı olandır"* diyerek bize en güzel rehberliği yapmıştır. İnsanların hayırlısı demiştir, Müslümanların değil!

Ama bize ne olmuşsa artık, İslam gözlüğüyle yetinmemişiz. Küçük nüansları devleştirep, mezhep kaleleri kurmuşuz. Aynı bir gözlük olmuş burnumuzun üstünde!

Hepimiz Hz. Adem'in (a.s.) ve Hz. Havva'nın çocukları olduğumuzu unutup, kavmiyetçilik hastalığına yakalanmışız. Farklı dil ve renklerin zenginliğinden korkmuşuz. Tek rengi gösteren ayrı bir gözlük takmışız!

Kavmiyetçilikte yetmemiş, neredeyse köylere kadar uzanan mikro milliyetçilik, hemşehricilik illetine tutulmuşuz! Bu hastalık yüzünden ne ehliyet bırakmışız, ne de liyakat! Sırf bizim memleketli olsun, bizim akrabalar olsun diye, her yeri işgal etmişiz haklı haksız demeden! Memlekete duyarlı gözlüklerimiz olmuş.

Partileri dinin yerine geçirmişiz (haşa!). İnsanların partisine göre toptan hükümler vermiş, önce infaz edip, sonra açıklama istemeye alışmışız. Siyasetin arka bahçeleri sendikalarda bu çarpıklıktan nasibini almış. *"Yolun yolumuzdur"* demişiz insanlara, nereye gideceğini bilmeden, nereye götüreceğini

düşünmeden! Körleştiren gözlükleri dava diyerek takmışız.

Sözüm ona, Allah'ın rızasını kazanmak için kurduğumuz tarikat ve cemaatlerde gözümüzü karartan mercekler olmuş. Ticari şirketler gibi çıkar amaçlı, rakiplerini yok etmeye hevesli, yönetime şehvetli odakların gönüllü esirleri olmuşuz.

Bunca gözlük yetmezmiş gibi, birde meslek taassubuna bürünmüşüz. İnsanları olduğu gibi değil, mesleğine ve makamına göre ayıran gözlükleri icat etmişiz.

Kör olmuşuz dostlar!

Say say bitmiyor, üst üste taktığımız bu tuhaf gözlükler! Her birisi ufkumuzu daraltıyor, kalbimizi karartıyor, aramıza derin uçurumlar kazıyor. Bizi kendimizden ve değerlerimizden uzaklaştırıyor.

Rabbim bütün Müslümanlara gereksiz gözlüklerden kurtulmayı ve İslamın pırıl pırıl gösteren mükemmel gözlüğünün tadına ve farkına varmayı nasip eylesin.

Amin...

Görsel Kaynağı:

<http://hasznaltmobil.info/mmp/w/walls-and-bridges-album-cover/>